

Trettondag jul Matt 2:1-12
Västerslättskyrkan 20150106

En saga brukar ofta börja med orden ”det var en gång en” och så följer en berättelse utan tidsangivelser eller platser, ofta förekommer inte hellre några namn.

Helt annorlunda är det med Bibeln.

Där berättas att Jesus föddes på en bestämd plats i Betlehem under den tid när Herodes var konung över Judeén. Herodes var kung över Judeén mellan 4 f kr fram till hans död 4 f kr. Det innebär att Jesus måste ha varit född senast år 4 före vår tideräknings början.

År 525 gjorde den skytiske munken Dionysius Exiguus i Rom den tideräkning som vi använder oss av. Trots att han då gjorde ett gigantiskt arbete genom att gå bakåt i tiden, så gjordes en del missar, därför låter det lite konstigt när jag säger att Jesus var född fyra år före vår tideräknings början. Hur som helst då

kom några österländska stjärntydare till Jerusalem och frågade: ”Var finns judarnas nyfödde kung? Vi har sett hans stjärna gå upp och kommer för att hylla honom.”

Bileam den gammaltestamentliga profeten hade också fått se detta märkliga som skulle ske vid Jesu födelse. I sin lovsång yttrar han sig så här: *Så talar Bileam, Beors son, så talar mannen med det skarpa ögat, så talar han som hör Guds ord, som äger kunskap om den Högste och skådar den Väldige i syner - han segnar ner, hans ögon öppnas: Jag ser honom – men inte nu, jag skådar honom – men inte nära. En stjärna stiger fram ur Jakob, en spira höjs i Israel. 4 Mos 24:15-17*

Dessa österländska stjärntydare gav akt på stjärnornas rörelser, de såg en märklig stjärnkonstellation gå upp i öster. Redan Keppler som dog 1690 fann att det år 7 före vår tideräkning förekom ett ytterst sällsynt möte mellan Jupiter och Saturnus, som måste ha gett ett enormt starkt sken. Enligt antik stjärntydning stod Jupiter för en världshärskare och Saturnus stod för Palestina. Samma sak har man funnit dokumenterat i kilskriftstavor från utgrävningar i Sippar.

Så inte undra på att dessa stjärntydare som såg det enormt starka skenet när Jupiter och Saturnus möttes begav sig till Jerusalems kungapalats för att söka den nyfödde judakonungen och ville hylla honom.

När Herodes fick höra stjärntydarna berätta om att ett konungabarn var fött blev han oroad. Han tålde ingen vid sin sida. Många revoltmän eller sådana han uppfattade kunde hota hans makt hade han fört till Cesarea vid havet för att dödas av vilda djur i den amfiteater som han låtit bygga upp. Herodes var känd för sin enorma blodstörst. Nu låter Herodes samla de skriftlärdade för att höra vad det stod i skriften om var Messias skulle födas. De skriftlärdade svarade raskt genom att citera Mika 5, varav det citat som Matteus citerar är en liten del av ett större sammanhang, där det står:

Men från dig, Betlehem i Efrata, så obetydlig bland Judas släkter, skall jag låta en härskare över Israel komma, en som leder sin härkomst från forntiden, från det längesedan förflutna.

Ja, folket skall vara utlämnat till dess hon som skall föda har fött. Då skall de som är kvar av hans bröder återvända till Israels folk. Han skall träda fram som herde med Herrens kraft i Herrens, sin Guds, höga namn, och

folket skall bo i trygghet, nu då han blir ärad över hela jorden. Han skall vara fredens herre. Mik 5:2-5

Att kunskapen om att Messias skulle komma från Betlehem var allmänt känt framgår av ett citat från Joh7:42 *Säger inte skriften att Messias skall vara av Davids ätt och komma från Betlehem, byn där David bodde?"*

Det är märkligt hur gamla testamentet målar upp bilden av Messias som skulle komma, platsen Betlehem och det märkliga under som skulle ske att han skulle födas av en jungfru. Redan de första människorna Adam och Eva får efter det att de bekämt sina synder för Herren höra evangeliet om honom som skulle komma: att *kvinnans säd skall söndertrampa ormens huvud, men själv bli stungen i hälen*. Kristna har sett det som en förutsägelse att jungfru Marias son skulle bli fastspikad på korset. Jesaja skriver också om detta, som Matteus citerar, att *Jungfrun skall bli havande och föda en son och du ska ge honom namnet Immanuel Gud med oss*. Här beskrivs exakt vad Jesus skulle göra för oss människor.

Så visst fanns det förutsägelser hos de gamla profeterna, förutsägelser som Israels folk fått vänta på i århundraden, men när tiden var inne så skedde Guds under. Något som dessa stjärntydare fick bli vittnen till.

De fick följa de skriftlärdes anvisningar och bege sig till Betlehem.

När de såg stjärnan fylldes de av stor glädje. De gick in i huset, och där fann de barnet och Maria, hans mor, och föll ner och hyllade honom. De öppnade sina kistor och räckte fram gåvor: guld och rökelse och myrra.

De hade följt tecknet, stjärnan som ledde dem till Betlehem.

En glädje genomströmmade dem, de hade blivit ledda till världens frälsare, de föll ned i tillbedjan.

De hyllade Jesusbarnet med gåvor av guld, rökelse och myrra.

Rökelse och myrra användes i gudstjänsten bland judarna. Med myrra smorde man in delar av inredningen i gudstjänstrummet.

Rökelsen var en sinnebild av de heligas böner. Både myrran och rökelsen skulle hållas helig, för den hör Herren till, i en bekännelse att Jesus är Herren.

Efter att ha sett världens frälsare återvände stjärntydarna till sitt land och vittnade om vad de sett och hört.

Trettondagen har varit en helgdag då vi likt de vise männen fått bära fram våra gåvor till Jesus. Men också en bild av att evangeliet om Jesus som världens frälsare måste få spridas till alla folk.

Vad Jesus främst vill ha av oss det är att vi överlämnar våra liv till honom i tro och tillbedjan.

Så får vi lämna våra liv i Guds trofasta händer i idag och i dagar som kommer.